

11- Març 38

Estimada Mercè - A mi comença típidament  
la festa major de Lheida. Si hi vols anar  
... Però em sembla que no serà des  
anys més llargs. Ho haurà, sobretot, una  
gran traca, i un bon castell de focs ... na  
Tnab, qui sap si la possessió de Sant Anas.  
Taní, i ben poca cosa més. El Víctor em  
va explicar una sèrie de coses curioses. Ara  
com ara, casa nostra és el redut més  
avançat de la facció a Lheida. i com les nos  
tres avançadetes són a cent metres escassos, al  
pedregal esquerre del riu, des d'allí es veu  
el que fan els pols - veig que van lleix el daner  
bull de l'Elies, també - que campen pels nostres  
aonduciats. De moment, fan servir la nostra

no diré d'altavens, és miserable! És però que els  
nostres artillers no tancaran a per-la colla. No sé  
em sembla que les cases no tenen ànima. Si  
em tinguessin, la nostra hauria sobret molt  
de no haver-se pogut embonsar, verticalment,  
alany de l'home és sense secrets, la seva  
intimitat, a una gent que ha de guardar  
tant en la seva desbeta. Però, en tot cas,  
casa nostra seria una mena de hucàlia.  
Es mataria de vez que i hauria violat. I jo  
li tindria sempre més una mena de rancú-  
ria, per haver estimat tan coradament  
la vida...

Pensament i et

És una mala peça, una harpía, una  
catequista, i mil coses més. No cal dir

11-V-386

que una acaba de venir la ció. No mull et mudo  
nan-te les tràies, perquè és una pesada i no  
hi ha de què. Has de saber que tinc dues capes,  
de calç al meu damasi, i que si no me  
les donen és perquè no cal. Pot guardar-te  
les tires vinguanta i les tires setantaine, i  
la tira miliona. — De una vez para siempre. I  
no em hais empadar, perquè la veritat és que,  
empadat, jo mateix no m'agrada gens.

Moltes gràcies del mugnet. — i de les pt minobles  
d'horrent dimat. Ja t'he sentit, i l'Encarnació  
em volia les tires per treure el cap a la salera.  
Jo, decidit a no apartar-me del camí recte, no  
he esoltada. I Mestre Senyer, en venir, m'ha  
concedit un dia més blanc que una colla de  
nens cançons que heu la començat al Pol. Volia  
he-te una cosa sobre el mugnet: però després de  
mirar-la llarga estona, no més m'ha dit això.

11-V-382

El magnet Paranoic.

Si quan al Jaume Mirabílls  
a Figueras li deien Met,  
a Sant Pere de Riudersílls  
haguessin vist un esquelet  
dedicar-se a la indústria tèxtil  
amb fe, esperança, i caritat,  
cada any mesos un hi sedtil  
Saturni potser ens hages donat  
a hi que ja amb tan mala estrella,  
repetint la meravella  
de les cantanices del Rib,  
els calbs, els balbs, els balbs i els quisos  
cessin talbs entre els narcisos  
de la melsa de l'hi no quib.

Itavats, jo no te insistit. Val a dir que no  
barr de heu un poema solc realista  
ves a l'Figueras, i pots en la mura  
recent i vivit estava imantada en  
aquest sentit.

Comhi em que no sempre sera aixi.

Mirabílls

11-0-88

26